

afbalancerede analyser af situationen. Den regeringsøkonom, som ytrer sig skeptisk om dansk deltagelse i ØMU-projektet, ødelægger i dag sin egen karriere. Det er vel derfor, at de skeptiske økonomer i debatten herhjemme typisk er ældre økonomer eller pensionerede økonomer, som ikke risikerer job eller karriere ved offentligt at tilkendegive deres ærlige mening om ØMU-projektet.

Svar (6/5 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hvorvidt Danmark skal deltage i euroen eller ej, er en politisk beslutning. Vi skal vurdere, hvad der tjener Danmark bedst - politisk og økonomisk. Det er ikke en beslutning, der kan baseres på ekspertredegørelser. Der er desuden allerede udarbejdet mange ekspertvurderinger om ØMU-forhold.

Regeringens styrkede informationsindsats om euroen vil indeholde information om både fordele og ulemper ved dansk deltagelse i euroen i forlængelse af Folketingets vedtagelse den 8. december 1998.

Jeg henholder mig iøvrigt til besvarelsen af beslutningsforslag B 106 og B 112 i Folketinget den 29. april 1999.

Spm. nr. S 1897

Til økonomiministeren (26/4 99) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Findes der fra historien eksempler på møntunioner, som har kunnet fungere uden en politisk overbygning?«

Svar (6/5 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nedenstående tabel 1 giver en oversigt over monetære unioner med fælles valuta eller faste omvekslingskurser.

Som det fremgår af tabellen, har monetære unioner i flere af tilfældene fungeret mellem suveræne, uafhængige stater uden en politisk union forstået som en fælles regering eller et lignende overstatsligt politisk organ.

I de tilfælde, hvor den monetære union er ophørt med at fungere, er det vanskeligt entydigt at fastslå årsagerne hertil. Som eksempel kan nævnes at den skandinaviske møntunion fra 1875 til 1905 ophørte, da Norge fik uafhængighed fra Sverige og valgte at forlade møntunionen. Den monetære union mellem Belgien og Luxembourg ophørte, da landene trådte ind i ØMUen med den fælles valuta.